

ZARZĄDZENIE

Dnia 9 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski

W związku z wnioskiem obrońcy skazanego o zbadanie spełnienia przez **SSN Adama Rocha** wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu, który wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 2 listopada 2022 r. i został przekazany przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego do Izby Karnej w dniu 3 listopada 2022 r., na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 6 i n. uSN, stwierdziwszy, że:

- wniosek pochodzi od strony postępowania przed Sądem Najwyższym – skazanego G. C. (art. 29 § 7 uSN),
- został sporządzony, podpisany i wniesiony przez obrońcę skazanego – adw. P. G. (art. 87¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 8 zd. czwarte uSN),
- z zachowaniem terminu tygodniowego (art. 29 § 8 zd. pierwsze uSN; k4) i
- czyni zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (art. 119 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 9 i 24 uSN), a także
- zawiera żądanie stwierdzenia, że w sprawie zachodzą wobec SSN Adama Rocha przesłanki wskazane w art. 29 § 5 uSN, które mogą powodować, że w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy (art. 29 § 9 pkt 1 uSN) oraz
- przytacza okoliczności uzasadniających żądanie w zakresie wskazania okoliczności związanych z powołaniem na pełniony urząd
- nie wskazuje natomiast sposobu postępowania Sędziego po powołaniu oraz tego, jak w okolicznościach tej sprawy ewentualne naruszenie standardu niezawisłości

lub bezstronności związane z powołaniem na urząd sędziego i późniejszym postępowaniem sędziego mogłoby wpływać na jej wynik,

- 1) wniosek odrzucić;
- 2) odpis zarządzenia doręczyć obrońcy i skazanemu oraz dołączyć do akt II KK 368/22;
- 3) o wniosku i o wydanym zarządzeniu zawiadomić SSN Adama Rocha;
- 4) zakreślić sprawę w repertorium KB jako zakończoną w inny sposób;
- 5) z uwagi na okoliczności wskazywane we wniosku, związane z braniem udziału w składzie sądu odwoławczego, który wydał wyrok sędziego, który został powołany na urząd w okolicznościach ustrojowych analogicznych, jak Sędzia Adam Roch, jak i tego, że jest to tego rodzaju uchybienie, które uwzględnia się z urzędu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), wniosek potraktować jako wniosek o wyłączenie sędziego złożony w związku z okolicznościami, o jakich mowa w art. 41 k.p.k., zarejestrować go w kontrolce rozstrzygnięć incydentalnych i jako takiemu nadać dalszy bieg.

UZASADNIENIE

Choć Kodeks postępowania karnego nie przewiduje w niniejszym wypadku obowiązku sporządzenia uzasadnienia, gdyż zarządzenie to jest niezaskarżalne (por. art. 99 § 2 k.p.k.), to sporządzenie pisemnych motywów było konieczne zarówno z uwagi na to, że procedura określona w art. 29 § 5-24 uSN jest *novum* w polskim systemie prawa i konieczne stało się wyjaśnienie kilku kwestii z nią związanych, jak i z tego powodu, że strona powinna w tej sytuacji poznać powody, choćby skrótowo przedstawione, dla których złożony w jej imieniu wniosek nie zostanie rozpoznany.

Obrońca skazanego wniósł o zbadanie spełnienia przez Sędziego Adama Rocha wymogów niezawisłości i bezstronności.

Wniosek obrońcy skazanego, złożony w prawem określonym terminie, spełnia wymogi przewidziane w procedurze karnej dla pisma procesowego oraz zawiera żądanie stwierdzenia, że w sprawie zachodzą wobec SSN Adama Rocha przesłanki wskazane w art. 29 § 5 uSN, które mogą powodować, że w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy. W uzasadnieniu wniosku jednak, poza odwołaniem się do okoliczności związanych z powołaniem na urząd sędziego (a i tak przedstawionych w sposób wielce ogólnikowy i skrótowy – litera b uzasadnienia w tej części liczy sobie bowiem zaledwie 5 wersów i zawiera odwołanie do dwóch judykatów), w uzasadnieniu nie wskazano na wymagany art. 29 § 5 i n. uSN sposób postępowania sędziego po powołaniu oraz nie podano, jak powyższe okoliczności dotyczącego Sędziego Adama Rocha miałyby wpływać w okolicznościach tej konkretnej sprawy na naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności, a przez to – na jej wynik. Z tego powodu wniosek podlegał odrzuceniu.

Na marginesie wskazać należy, że to, iż Sędzia Adam Roch przed powołaniem go na urząd sędziego Sądu Najwyższego nie pełnił funkcji orzeczniczych w sądach powszechnych nie odnosi się do jakiejkolwiek przesłanki wskazanej w art. 29 § 5 i n. uSN. Ustawy ustrojowe dotyczące Sądu Najwyższego przewidywały bowiem, jako jedną ze ścieżek kariery, która dawała podstawę do zgłoszenia kandydatury na wakujące stanowisko, doświadczenie zawodowe w postaci wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego czy prokuratora, jak również naukowe – dla osób posiadających stopień naukowy doktora nauk prawnych lub tytuł naukowy profesora. Ustawodawca nie wymagał więc bezwzględnie uprzedniego doświadczenia orzeczniczego w sądach powszechnych.

Podkreślić również trzeba z całą stanowczością, że sposób przygotowania przez obrońcę skazanego wniosku o przeprowadzenie wobec Sędziego Adama Rocha procedury określonej w art. 29 § 5 i n. uSN, ograniczającego się do jednej stronicy tekstu, zawierającego w uzasadnieniu jedynie bardzo ogólnikowe twierdzenia, jest mało profesjonalny. W dodatku, choć obrońca dostrzegł, że

uprzednio wyznaczony do rozpoznania sprawy Sędzia Paweł Kołodziejski został wyłączony od jej rozpoznania, to już co najmniej przeoczył to, że podstawą tego wyłączenia była procedura określona w Kodeksie postępowania karnego w art. 41, a nie przewidziana w ustawie o Sądzie Najwyższym. Wniosek tego samego obrońcy złożony na podstawie o ustawy o Sądzie Najwyższym w odniesieniu do Sędziego Pawła Kołodziejskiego został także odrzucony z analogicznych powodów, jak przyczyny odrzucenia tego wniosku (por. zarządzenie z dnia 31 sierpnia 2022 r., II KB 4/22).

Co prawda przepisy ustawy o Sądzie Najwyższym nie przewidują w takim wypadku obowiązku zawiadomienia okręgowej rady adwokackiej (art. 29 § 11 uSN dotyczy wszak pełnomocników), to dalsze takie postępowanie obrońcy będzie stanowiło podstawę do rozważenia skorzystania z uprawnienia określonego w art. 20 § 1 k.p.k.

Z uwagi na treść uzasadnienia wniosku, wniosek ten należało potraktować także jako wniosek oparty o przesłankę wskazaną w art. 41 § 1 k.p.k. (jako taki powinien być zostać od samego początku w tej sprawie złożony) i jako takiemu nadać dalszy bieg.

Na niniejsze zarządzenie nie przysługuje zażalenie. Co prawda, odmowa przyjęcia środka odwoławczego jest w postępowaniu karnym zaskarżalna (art. 429 § 2 k.p.k.), a skoro do rozpoznania wniosku stosuje się przepisy o zażaleniu z procedury, w której wniosek taki został złożony, to *prima vista* mogłoby się wydawać, że na zarządzenie o odrzuceniu wniosku można wnieść środek zaskarżenia (właśnie stosowany odpowiednio art. 429 § 2 k.p.k. w zw. z art. 29 § 24 uSN). Tak jednak nie jest, albowiem ustawa wyłącza co do zasady możliwość wniesienia zażalenia na postanowienia i zarządzenia wydane przez albo w Sądzie Najwyższym (art. 426 § 1 k.p.k. także w związku z treścią art. 466 § 1 k.p.k. i art. 29 § 24 uSN), chyba że przepis szczególny wyraźnie przewiduje możliwość wniesienia zażalenia od zarządzenia czy postanowienia wydanego w Sądzie Najwyższym. Ani art. 429 § 2 k.p.k., ani przepisy znowelizowanego art. 29 uSN takiej możliwości natomiast nie przewidują.

[as]

